

Blog

Blog

Evert van Welie

Schrijver: Evert van Welie
Coverontwerp: Evert van Welie
ISBN: 9789463184724
© Evert van Welie

Emotioneel incontinent.

Dat is wat ik afgelopen week hoorde over een collega.

Incontinent, zou de vrouw in kwestie zijn, want dat hoorde ik.

Zelf dacht ik, wat moet dat naar zijn om dat te horen. Dat je niet uit jezelf kan pissen. Dat je het maar laat lopen. Vreselijk lijkt mij dat.

De oplossing is een luier maar daar moet je toch niet aan denken. Ja het enige wat er is als er geen wc in de buurt is. Je raakt toch ook emotioneel je vertrouwen in jezelf kwijt, als je dit hebt.

De sprint naar de wc heeft totaal geen zin. En je onderbroek is een groot paradijs, van gele pis.

Het mooie aan alles is dat deze vrouw er niet mee zit. Dat is het mooie van alles, je kan op alles pissen, maar je zit er totaal niet mee.

Emotioneel incontinent, lijkt het echt, en is het ook wel een beetje natuurlijk.

Maar als je de andere kant bekijkt dan is zo'n luier ook wel mooi. Je laat je pis gewoon gaan op een moment dat het jou uitkomt overal en altijd. Soms of ja vaak is het naar dat je broek er vies van wordt, maar het kan ook een bevrijdend gevoel zijn natuurlijk, je pist gewoon als het jou uitkomt. Echt zeer emotioneel dat wel. Maar ook mooi.

Soms zie ik oude mensen ook met een luier om, en denk ik, ja dat is erg, maar ze kunnen er niets aan doen, het is nou eenmaal de leeftijd.

Hoe mooi kan het zijn, of niet, gewoon emotioneel incontinent, dat je even denkt, ja wat kan het mij ook schelen, ik pis gewoon!

De burendag!

Hoe goed ken je de buren? Die vraag stel ik mij telkens af.

Bij de een is het zo dat buren bij elkaar op bezoek komen en bijna alles van elkaar weten.

En in andere gevallen is het zo dat het contact minimaal is. Tja en daar hebben ze nu een stichting

voor gevonden. Het Oranje fonds, wat van Willem Alexander en Maxima is, heeft de burendag uitgevonden.

Tja, helaas is het niet overal in.

In mijn straat is het niet het geval dat we met z'n allen staan te barbecueën in een tent, nee het is meer van hoi en dag, en ja, als er een pakje komt voor de buren, dan pakken we dat aan.

En ja, zitten we eigenlijk wel te wachten op zo'n dag.

Tja, als je Nederland mag geloven wel, maar als ik naar mijn buurt kijk, zeg ik doe maar niet. Ik ben niet tegen hem of haar, maar om nou alles te delen met elkaar, daar zit ik ook niet op wachten.

Hoe erg is dat, dat je je buren niet kent, aan een kant is het best vervelend want als jij of zij dood in huis liggen, dan kan het zomaar zijn dat je ze niet mist. Omdat je er van uit bent gegaan dat ze op vakantie waren of zo.

Maar de burendag, die is verzonnen door Willem Lex. Zou hij eigenlijk zelf wel wat aan burendag doen?

Met zo'n pand waar hij woont met zo'n mooi hek. Tja, hoe leuk is dat om met z'n allen gezellig de straat schoon te vegen, dat we hoi buur zeggen, of buuf, hoe gaat het met u, zo'n je weet wel gesprek, hoe ga je daar mee om.

Ik denk dan nou zo als het nu is, vind ik het ook goed, maar ik hoop niet dat ik dood in huis gevonden word.

De man en de BH van hun vrouw of vriendin.

Uit onderzoek is weer eens gebleken dat mannen de bh een lastig iets vinden.

De gemiddelde man schijnt de bh een lastig stukje ondergoed vinden van de vrouw.

Dit komt omdat de meeste mannen onervaren zijn met de bh-sluiting van dit stukje ondergoed.

De man schijnt de gespen op de achterkant van de bh moeilijk open te krijgen, mannen stuntelen in de slaapkamer met dit stukje kleding. De ene bh heeft de sluiting aan de voorkant, en andere bh's aan de achterkant.

Vrouwen zouden het opwindend vinden als de man er moeite voor moet doen om dit stukje kleding los te krijgen, en ja, als ik mijn eigen ervaring even mag beschrijven, dan deel ik de mening van de Nederlandse man.

Tjonge wat zijn die bh's toch lastig, inderdaad, de ene keer is de sluiting aan de voorkant, en dan weer aan de achterkant.

En bij mijn vriendin weet ik nooit wat ze aan heeft, en is het weer een heel gedoe met een bh. En als man moet je ook uit kijken, dat je het niet fout doet.

Je kan de bh natuurlijk in 1 keer van haar afrukken, maar of ze dat nu zo opwindend vindt weet ik niet. De bodystocking is ook een hel, kan ik u vertellen, hoe krijg ik die uit? ...

Tja je vrouw wacht netjes tot jij haar uitgepeld hebt. Een beetje lacherig en ja bij zo'n bodystocking is het toch de vraag als man, hoe krijg die uit!!!!

Tja in de slaapkamer is alles opwindend natuurlijk, en ik snap de vrouw ook wel dat ze dit opwindend vindt. Maar een beetje hulp zou ook best geen kwaad kunnen toch? Zeker bij dit soort ondergoed. Waar zitten de knopjes.....! En hoe krijg deze bij m'n vrouw uit.

Dus vrouwen, help je man!!!!!!!!!!!!

Zou ik bijna zeggen.

De mega pot pindakaas.

Daar stond ie dan.

Ik bedoel niet dat lekkere wijf.

Of die bloedmooie man.

Nee, daar stond ie gewoon in het schap.

Bij de AH, de Calvé pot pindakaas van 1 kilo.

Kortom de nieuwe mega pot. Groot dus, en mijn vraag was, "Why."

Zo'n mega pot is niet meer van het familie gehalte. Nee, deze pot is er voor de echte pindakaas junks.

Mijn vriendin stond voor het vak, en zei tegen mij, "Deze moeten we ook hebben."

Ik dacht, wat moet je met zo'n pot.

"Nou, opeten," zei zij.

"Ja maar dat kan toch ook met een kleine pot."

Ja toch?

En ik dacht, wat kan er nog meer met zo'n pot. Ik kon me herinneren dat er een kunstenaar was die een pindakaas vloer gemaakt had.

Met deze pasta dus.

Tja je kan er ook je vrouw mee in smeren of je man. En helemaal schoon likken.

Daar heb genoeg voor als je zo'n pot koopt, voor maar €4,65 per pot. Maar ik denk toch niet dat dat hem gaat worden.

Waarom is er nu zo'n grote pot? Wat bezielen ze daar bij Unielever, groter, meer, ik leef in Holland hoor.

En niet in de VS. Ik begrijp het niet, waarom dat inhoud zo belangrijk is. Als ik pindakaas eet, dan denk ik nooit van, het moet uit een grote pot komen. Nee ik word al zo zenuwachtig als ik zie wat een boterham aan calorieën is, namelijk 105 per snee, met pindakaas.

Dus als je zo'n pot koopt, dan is het eigenlijk logisch dat er je dik van wordt.

Dus nee, doe mij maar het kleine potje!

Het eten bij de chinees.

Het bestellen van eten is ook een heel gedoe.

Afgelopen week was ik bij de chinees om mijn wekelijkse portie bami pangang tot mij te nemen, maar helaas ging het bij het bestellen niet echt top.

De vrouw achter de balie had echt geen opleiding, of althans niet voor deze functie.

Ik wil bestellen, "Dat kan," zei de vrouw, "en wat wilde u dan bestellen?"

"Nou, doe mij maar nummer 65 en ook 12."

Tja dat was nog een hele klus voor haar om dit op nemen.

"Goed," zei ze, "dat is dan bij elkaar € 12,50, wilde u het hier op eten of neemt u het mee?"

Nou, ik dacht bij mijzelf om hier alleen te gaan zitten, nee, ik neem het wel mee.

Na toch even een hele tijd moeten wachten op mijn bestelling, en er een klantje of 7 voor mij ging, werd ik toch wat ongeduldig, en vroeg ik waar mijn bestelling bleef.

"Ja," zei ze, "nog even geduld."

Ik zag het luikje al een paar keer open gaan, en als ik ergens nerveus van word, dan is het dit.

Maar de bestelling van mij kwam maar niet. Ik vroeg weer vriendelijk aan de huppelkut waar mijn bestelling bleef.

"Ja, druk druk."

"Ja, dat zal wel," zei ik, "maar ik heb honger."

"Ja dat hebben we allemaal," zei ze nog. Maar na 35 minuten wachten, dacht ik, bekijk het maar met je spleetogenvoedsel, ik neem wel een enkeltje bloemkool.

Heerlijk dat oosterse voedsel, alleen zo vervelend dat je er zo lang op moet wachten.

Hoe eerlijk zijn we?

Wat doe jij als je een portemonnee vindt op straat?

Met daarin best veel geld!

Wat doe je, ik vraag het mij telkens af als mij dat zou overkomen, breng je het netjes terug naar de eigenaar?

Zijn we zo eerlijk? Of denken we, ik houd het zelf.

Ja, na het zien van een test die een tijdje geleden was te zien op tv, denk ik dat veel mensen bij zichzelf denken, ik hou het zelf.

In die test hadden ze 20 portemonnees naar de politie gebracht, met de tekst dat ie gevonden was.

En ze zijn week later naar hetzelfde bureau gegaan, met de vraag of er geen portemonnee gevonden was. Van 20 stuks waren 18 gewoon netjes bewaard. Het geld zat er nog in.

Maar bij 2 hadden ze het geld, wat erin zat, niet gekregen. Daar zijn ze er dus met het geld vandoor gegaan.

Hoe netjes is dat! Niet dus, maar goed, hoe zit het eigenlijk bij ons?

Zijn we wel altijd zo eerlijk tegen elkaar? Hoe zit het, dat als je wat vindt, en je dat geld nodig zou hebben, zou je het dan ook nog netjes terug brengen?

Of zou je zeggen, nee eerlijk gevonden! Dus de inhoud is van mij.

Hoe zijn wij mensen, ik denk dat het door de omstandigheden waar we ons in bevinden, het toch steeds vaker voorkomt, dat we het niet naar de rechtmatige eigenaar terug brengen.

Of zou ik het nu mis hebben?

Keuze stress.

Het stress moment bij vrouwen, is dat veel geziene probleem;

Wat moeten we eten, wat doe ik met de kinderen, een leven vol stress voor de vrouw. En ja wordt gezegd dat wij mannen, hier geen last van hebben, nou ik kan u melden dat ik afgelopen week had ik ook toch een stress moment . Ik moest weer wat aan mijn huis doen.

Ja, en wel, verven.

Tja, en u moet weten, dat ik niet echt een klusjesman ben, maar ja, een paar keer in je leven moet je toch echt naar de bouwmarkt. Tja, als ik daar ben zoek ik mij altijd dood naar het product wat ik wil hebben. Die tent is altijd zo groot, en ik zoek mij gek totdat ik bij het schap ben waar ik de verf vindt, nou ja, vindt is misschien een groot woord. Ik kom ongeveer in de rij van de verf, de kleur die ik zoek is rood, en ik moet ook groen hebben.

En nog een andere kleur, dus ik kwam bij het schap van de rode verf, en ja, je hebt licht rood, je hebt diep rood.

Je hebt roodharig rood.

En ik zag door de bomen het bos al niet meer, gelukkig kwam daar het Gamma meisje.

Ik vroeg haar, "Kan je mij niet helpen? Ik zoek de kleur rood."

En ja, dat had ik beter niet kunnen zeggen, er kwam een ratel waterval uit haar mond, "We hebben dit, en deze, en die en natuurlijk ook deze kleur rood.

Ik dacht bij mijzelf waarom staat hier niet gewoon 1 pot rode verf, in de opstelling van 20.

Waarom moet ik uit zoveel kleuren kiezen? Ik had echt last van keuze stress, tja mannen hebben daar dus ook echt wel eens last van.